

ТЕСТ НА ПОЛІТИЧНУ ЗРІЛІСТЬ: ПОПУЛІСТСЬКИЙ ДЕМАРШ НАЦІОНАЛІСТИЧНОЇ «СВОБОДИ» ТА БУРЖУАЗНОГО УДАРУ

POLITICAL MATURITY TEST: POPULIST DEMARCHE OF NATIONALISTIC “SVOBODA” AND BOURGEOIS “UDAR”

Прикметною рисою правлячого політично-го істеблшменту України, за винятком націоналістичної «Свободи», є типова ліберальна риторика. Якби в пересічного українця запитали: яка основна відмінність програмних засад парламентської фракції УДАРу та новоспеченої депутатської групи «Суверенна європейська Україна», сформованої з учорашніх прислужників режиму Януковича та численних українських багатіїв, яким пощастило відкусити ласий шматок державної власності, а сьогодні вигравати державні тендери з імпортованою продукцією, то з високою ймовірністю можна стверджувати: 9 з 10 респондентів такої відмінності не розглядають. Тому що реальної відмінності як у програмних документах, так і в діях окремих учасників новоспеченої правлячої коаліції немає.

Квінтесенцією «державницького підходу» до вирішення проблем формування законодавчого поля поглиблення ринкових реформ та укріплення обороноздатності країни в період ескалації військового конфлікту на сході країни став демарш націоналістичної «Свободи» та буржуазного УДАРу – вихід цих політичних

сил з правлячої парламентської коаліції, що фактично примусив прем'єр-міністра Арсенія Яценюка заявити про свою відставку.

Зокрема, він заявив, що після розпаду коаліції у нього залишається два варіанти. «Розпалася одна коаліція. Прем'єр починає процедуру формування нової коаліції. Це означає, що він повинен взяти в коаліцію комуністів і регіоналів. Я це не зроблю ні за яких обставин», – заявив він.

«Другий – якщо немає нової коаліції, а діюча розпалася, уряд і прем'єр зобов'язані подати у відставку. Я заявляю про відставку у зв'язку з розпадом коаліції і блокуванням урядових ініціатив», – заявив Яценюк.

«Так, більшість людей хоче дострокових парламентських виборів. І ми хочемо. Тільки є одна важлива справа. У чому відмінність між національним лідером і політиканом? Різниця в тому, що національний лідер бере на себе відповідальність», – підкреслив Яценюк.

Яценюк наголосив на тому, що «розвалена коаліція має сьогодні наслідки – закони, які б заповнювали дохідну частину бюджету, провалені». «Хто ж хоче йти на вибори і одночасно голосувати за непопулярні закони?» – обурився він. <http://www.pravda.com.ua/rus/news/2014/07/24/7032895/>.

Також жорстко відреагував на поведінку УДАРу та «Свободи» спікер парламенту Олександр Турчинов. «Я офіційно звертаюсь до фракцій-ініціаторів розвалу коаліції – УДАРу та «Свободи» – негайно внести пропозицію щодо кандидатури на посаду технічного прем'єр-міністра, який буде керувати урядом до проведення парламентських виборів. Це ваша відповідальність, і я прошу негайно внести кандидатуру», – сказав О.Турчинов. Він також додав, що у будь-який момент збере

чергову сесію для того, щоб розглянути та підтримати запропоновану кандидатуру. <http://www.unn.com.ua/uk/news/1368936-o-turchinov-zaklikav-udar-ta-svobodu-negayno-vnesti-kandidaturu-tekhnichnogo-premyer-ministra>.

Цей демарш, звичайно, не шокував ту частину електорату, яка ніколи не розглядала УДАР як ідеологічну партію. Він шокував прихильників цієї політичної сили.

Що ж рухало кормчими ударівської фракції, коли вони приймали рішення про вихід із правлячої коаліції, адже це фактично відкрило шлях для розпуску парламенту нинішнього скликання та оголошення позачергових виборів? УДАР поспішає, адже зараз для цієї політичної сили найбільш сприятливий момент для того, щоб привести у вищий законодавчий орган ще додаткових 20-30 одиниць.

І тут принагідно процитувати засновника першої у світі соціалістичної держави Володимира Ульянова-Леніна: «Промедление смерти подобно». Тому що зараз ще не відчутно наслідків реформаторського хисту як ударівців-парламентарів, оскільки багато чого можна ще списати на авторитарний режим Януковича та його поплічників, так і реформаторства їх харизматичного лідера, який наважився стати мером Києва, де лише проблеми модернізації житлово-комунальної сфери потребують небачених у новітній історії капітальних вкладень та вимагають застосування нових форм управління комунальною власністю. Цікаво, чи вірять кияни у здатність Кличка запустити маховик реальних реформ комунального господарства та забезпечити прозорість схем із перерозподілом земельної власності?

Врешті політтехнологи УДАРу розуміють, що через півроку наслідки реформ, які проводить уряд, сформований правлячою коаліцією за безпосередньої участі УДАРу, стануть відчутними, а столиця повною мірою відчує реформаторський розмах Кличка, тому й поспішають підказати поводитирам цієї політичної сили про доцільність виходу з правлячої коаліції.

У Європі політична сила, яка вступила в правлячу коаліцію, що декларує проведення глибоких економічних та політико-правових реформ, розуміє, що справжні реформи – це непопулярні рішення, а не соціальний популізм, тому й ставиться спокійно до свого майбутнього в наступній парламентській каденції. УДАР же бажає прийти в український парламент «всерйоз і на-

довго», і не важливо, які засоби при цьому використовуються.

Та вже 31 липня відбулося позачергове засідання Верховної Ради України у закритому режимі. Останнім у порядку денному стояло питання про відставку прем'єр-міністра Арсенія Яценюка. Перед голосуванням за вотум довіри урядові та прем'єру в парламенті виступив Президент України Петро Порошенко. Він закликав до об'єднання зусиль глави держави, уряду та парламенту задля посилення обороноздатності країни та обстоювання її цілісності, незалежності та суверенітету. <http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=345005>.

Верховна Рада не підтримала відставки прем'єр-міністра Арсенія Яценюка із займаної посади, а також очолюваного ним Кабінету Міністрів. За відповідну ініціативу в парламенті проголосували лише 16 народних депутатів із 226 мінімально необхідних для ухвалення. Із них два – «регіонали», а 14 – колишні члени фракції Компартії. При цьому 109 нардепів проголосували «проти». Результати голосування у залі Ради сприйняли бурхливими оплесками. Таким чином парламент висловив вотум довіри до уряду Яценюка. <http://www.theinsider.ua/politics/53da116c32c80/>.

Завершення чергової коаліціаді знову в дусі українського парламентаризму. Для чого був потрібен демарш УДАРу та «Свободи»? Чи таке можливе у виконанні партнера партії Ангели Меркель по правлячій коаліції – Соціал-демократичної партії Німеччини, яку тривалий період очолював легендарний Віллі Брандт? Коли українські політичні проекти (тому що партіями їх назвати важко) будуть вчитися в західноєвропейських колег основ парламентської етики та державницької відповідальності?

Ending of another coalition red tape is again in the spirit of Ukrainian parliamentarism. What was demarche of "UDAR" and "Svoboda" for? Is it possible performed by partner of Angela's Merkel party by governing coalition – the Social Democratic Party of Germany having being headed by fabulous Willy Brandt? When Ukrainian political projects, which hardly may be called parties, will study bases of parliamentary ethics and public liability under West European counterparts?

Тодор Марченко, оглядач
Todor Marchenko, reviewer